

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- Què em mou a seguir un o altre lideratge que se'm proposa?
- De què m'he de desprendre per poder seguir la voluntat del Pare?
- De què m'he de desprendre per deixar-li espai en el meu interior?
- Què em mou a prendre com a referència la vida de Jesús?
Quina estimació li tinc? Quina sento que em té?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meua vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

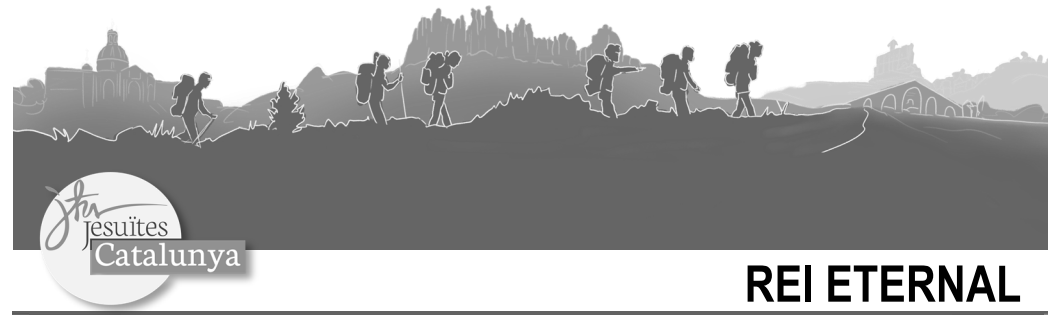
Recollint i tancant el dia...

Señor, siento que me dices que me despoje de todo y que confíe en Ti. Me pides que me lance a tu Providencia con los ojos cerrados y todo lo demás se me dará por añadidura, incluso la verdadera eficacia en el apostolado.

*Que Tú eres la gran Seguridad,
el gran "seguro" del "inseguro"*

(Pedro Arrupe)

REI ETERNAL

Paraula que em mobilitza avui...

Soc convidat/da per un "líder" actual que mereix tota la meua confiança i em proposa embolicar-me amb ell en una missió difícil. Considero si m'hi moc i què m'hi mou. Soc convidat/da també pel mateix Jesús a aventurar-me en una missió: la del Regne.

Perquè desitjava tenir tres virtuts: caritat, fe i esperança, i si portava un company, quan tingués fam, esperaria ajuda d'ell, i quan caigués l'ajudaria a aixecar-se, i d'aquesta manera també confiaria en ell i li tindria afecte per causa d'aquestes coses. I deia que aquesta confiança i afecte i esperança volia tenir-la només en Déu. I això ho sentia en el cor de la mateixa manera que ho deia.

[St Ignasi, Autobiografia, 24]

Aquest matí prego amb...

*"Ets molt present en la meua vida, però sento també la teua absència;
conec la teua presència inconfusible, però ets un Déu amagat;
ets dins meu, però em transcendeixes.*

Tu ets el meu Déu.

Més enllà d'això amb prou feines sé res de tu.

*Només que m'estimes i em fas viure,
per això et busco i et trobo en Jesús com enlloc".*

Faig conscient el meu cos...

Amb el ulls tancats, escolta atentament,
afino a sentir l'alegria de ser.

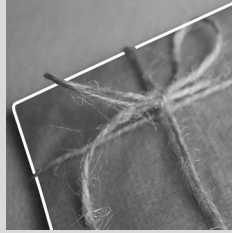

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meua vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Encert i coratge per imitar Crist. Desitjo sentir-me atret/a per Ell. Demano que sigui la seva proposta la que em mobilitzi.

Text bíblic

Crida dels deixebles a la vora del llac (Lluc 5,1-11)

En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu. Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar.»

Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes.»

Ho feren així, i van arregar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: «Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador!»

Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir, i igualment passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó: «No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes.» Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir.

Caminant en silenci...

Faig memòria dels moments de la meua vida que he seguit personatges de la història que m'han captivat, que han estat cabdals per la seva implicació, solidaritat i valentia.

- Què m'hi va empènyer a voler ser com ells?

Considero ara els moments en els que m'ha empès la proposta del mateix Jesús. El recordo fent camí junts:

- Què m'hi ha empès?
- Quin ha estat el resultat?
- Què estic disposat/da a deixar?
- Què em mou a voler-lo imitar?

Avui poso atenció a...

Agraeixo la vida dels arbres en la que Déu és present des de l'inici, contemplo la seva bellesa, sento les arrels que aprofundeixen per a nodrir-se i ancorar-se ben fort a Ell.